

Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Stalna služba u Otočcu
Bartola Kašića 7
Otočac

Poslovni broj: P-60/2026-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Gospiću, Stalna služba u Otočcu po sutkinji Slavki Nikšić kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Milana Žagara, Brinje, Prokike 18A, OIB: 6427539103, zastupan po punomoćnici Gordani Peraković-Turković, odvjetnici u Otočcu, protiv tužene Republike Hrvatske, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Gospiću, radi utvrđenja prava vlasništva, VPS: 1.500,00 eura, nakon održane glavne javne rasprave 24. kolovoza 2026., u prisutnosti punomoćnice tužitelja i tužitelja osobno, a u odsutnosti uredno pozvane z.z. tužene, dana 27. kolovoza 2026. godine, javno objavivši,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj Milan Žagar, Brinje, Prokike 18A, OIB: 64272539103, vlasnik:

- dijela kčbr. 695/1 PAŠNJAK, ŠUMA, LIVADA, ORANICA ukupne površine 190 j 1287 čhv., PAŠNJAK površine 179 j 137 čhv., ŠUMA površine 7 j 1200 čhv., LIVADA površine 2 j 450 čhv., ORANICA površine 1 j 1100 čhv. upisane u zk.ul.br. 836 k.o. Prokike, i to dijela koji po Skici lica mjesta GEO-HORIZONT d.o.o. od 02. lipnja 2026. godine, broj elaborata: P-124/2026 nosi oznaku PRIJEPOR 1 – u naravi mlada bjelogorična šuma i pašnjak, definiran poligonom s lomnim točkama od 1-41

- dijela kčbr. 697/1 PAŠNJAK, ŠUMA, LIVADA, ORANICA ukupne površine 17 j 1072 čhv., PAŠNJAK površine 11 j 272 čhv., ŠUMA površine 5 j 400 čhv., LIVADA površine 200 čhv., ORANICA površine 1 j 200 čhv. upisane u zk.ul.br. 836 k.o. Prokike, i to dijela koji po Skici lica mjesta GEO-HORIZONT d.o.o. od 02. lipnja 2026. godine, broj elaborata: P-124/2026 nosi oznaku PRIJEPOR 2 – u naravi mlada bjelogorična šuma i pašnjak, definiran poligonom s lomnim točkama od 51-62, što mu je tužena Republika Hrvatska dužna priznati i trpjeti brisanje prava vlasništva sa svog imena uz istovremenu uknjižbu prava vlasništva na ime i u korist tužitelja.

II. Nalaže se tuženici da tužitelju naknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 2.986,53 eura, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja, pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog

dana tekućeg polugodišta, uvećanoj za 3 postotna poena, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

III. Odbija se tužitelj sa viškom zatraženog parničnog troška u iznosu od 131,38 eura, kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužitelj je ustao tužbom protiv tužene radi utvrđenja prava vlasništva na nekretninama pobliže opisanima u izreci ove presude. U tužbi se navodi da je tužena samo formalna vlasnica utuženih nekretnina, a kojih da je stvarni posjednik i vlasnik upravo tužitelj. Naime, da su prednici tužitelja kupili prijepon još 1963. godine od Mare Rajačić te su uživali prijepon na način da su se na njemu sadile poljoprivredne kulture, a da su kasnije parcele zarasle u šikaru. Tužitelj drži da je putem dosjelošti stekao pravo vlasništva na prijeponu te predlaže donošenje presude kao u izreci, a koji tužbeni zahtjev je uređen podneskom od 12.8.2026. godine.

2. U odgovoru na tužbu tužena se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti navodeći da su navodi tužitelja iz priloženog zahtjeva za mirno rješenje spora i tužbe u odnosu na način stjecanja dijelova prijeponih čestica različiti. Također se ističe da niti tužitelj niti njegovih prednici, odnosno majka Mileva Žagar kao niti osoba od koje su kupili prijepon nisu upisani kao posjednici u pisanom dijelu katastarskog operata. Zaključno se navodi da iz dostavljenih isprava ne proizlazi osnovanost navoda iz tužbe te se predlaže odbijanje tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti.

3. Tijekom provedbe dokaza izvršen je uvid u Izvadak iz zemljišne knjige, list 4 – 6 spisa, u Prijepis posjedovnog lista, list 7 i 8 spisa, u Rješenje o nasljeđivanju iza pok. Mileve Žagar, list 9 i 10 spisa, u Izjavu Zdravka Žagara, list 11 spisa, u Povijesni z.k. izvadak, list 24 – 26 spisa, u Izvadak iz BZP-a, list 27 spisa, u Zapisnik sa ročišta na licu mjesta na kojem su saslušani svjedoci Radomir Hajduković i Đorđe Rajačić, list 43 – 46 spisa, izvršen je uvid u Skicu lica mjesta, list 53 – 54 spisa, saslušan je svjedok Lalić Dušan i tužitelj u svrhu dokazivanja, list 72 – 74 spisa.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Na temelju izvedenih predloženih dokaza, po ocjeni ovoga suda, tužitelj je putem svojih pravnih prednika dosjelošću stekao pravo vlasništva na utuženim nekretninama.

6. Naime, tužitelj je mogao steći pravo vlasništva utuženih nekretnina dosjelošću ako su glede toga zemljišta do 06. travnja 1941. g. bile ispunjene pretpostavke predviđene pravnim pravilima imovinskog prava koja su kao propis, bila na snazi toga dana. To znači da je tužitelj u ovoj parnici trebao dokazati da je bio u neprekidnom posjedu prijeponog zemljišta u trajanju od 40 godina do 06. travnja 1941. g. po svojim pravnim prednicima (paragraf 1458 i 1477 Općeg građanskog zakonika).

7. S druge pak strane kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na nekretninama koje su prije 8. listopada 1991. g. bile u društvenom vlasništvu treba u vrijeme dosjelosti računati i vrijeme prije 8. listopada 1991. ako se time ne vrijeđaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekla na temelju odredbe čl. 388. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 - dalje: ZVDSP), nego na temelju drugih odredaba toga Zakona. Takvo shvaćanje iznio je Vrhovni sud RH u svojim odlukama br. Rev-291/14 od 17. travnja 2018., Rev-1480/16 od 5. studenog 2019., i dr. Obrazloženje navedenog pravnog shvaćanja polazi od odredbe čl. 3. Zakona o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopравnim odnosima (NN RH br. 53/91 od 8. listopada 1991.g.) kojom je stavljen izvan snage čl. 29. Zakona o osnovnim vlasničko pravnim odnosima.

8. Nakon toga je ZVDSP u čl. 388 st. 4 bilo propisano da se u rok za stjecanje dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991.g. bile u društvenom vlasništvu računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga dana, da bi Ustavni sud 17. studenog 1999. ukinuo članak 388. st. 4. ZVDSP-a iz 1996.

9. Okolnost što je Ustavni sud Republike Hrvatske ocijenio neustavnom odredbu čl. 388. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i ukinuo je kao i što je nakon toga donesena nova odredba ovoga članka kojom je propisano da se rok za stjecanje dosjelošću nekretnina koje su na dan 08. listopada 1991.g. bile u društvenom vlasništvu ne računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga, nije od utjecaja na pravo vlasništva koje su tužitelji u tim postupcima stekli na predmetnim nekretninama razumno se oslonivši na zakonodavstvo koje je kasnije ukinuto kao neustavno.

10. Navedeno shvaćanje doneseno je na temelju shvaćanja zauzetog u presudama Europskog suda za ljudska prava (Trgo protiv Hrvatske, Jakeljić protiv Hrvatske, Radomilja i dr. protiv Hrvatske), a u kojim odlukama navedeni Sud smatra da podnositelj zahtjeva koji se razumno oslonio na zakonodavstvo koje je kasnije ukinuto kao neustavno, ne bi trebao, s obzirom na izostanak bilo kakve štete u odnosu na prava drugih osoba, snositi posljedice greške koju je počinila sama država, donijevši takav neustavan popis.

11. Ovaj Sud je punu vjeru poklonio utvrđenjima na licu mjesta te iskazima saslušanih svjedoka čiji su iskazi podudarni, logični i uvjerljivi.

12. Na licu mjesta, a nakon pokazivanja prijepora od strane tužitelja, vještak mjernik je identificirao prijepor navodeći da tužitelj pokazuje prijepor na dijelu čkbr. 695/1 k.o. Prokike te navodi da se do prijepora dolazi od kućišta tužitelja, a preko čestica koje već jesu u vlasništvu tužitelja. Vještak mjernik je označio prijepor sa brojem 1 na Skici lica mjesta i to žutom bojom, a brojčanim oznakama od 1 – 41, ukupne površine 15.927 m² k.o. Prokike kao dio predmetne čkbr. 695/1. Nadalje vještak navodi da je identificirao pokazani prijepor 2 kojeg je također označio na Skici lica mjesta, a koji prijepor da je definiran lomnim točkama od 51 – 62, ukupne

površine 2.271 m², kao dio čkbr. 697/1 k.o. Prokike. Vještak navodi da su oba prijepora u naravi bjelogorična šuma i mjestimično pašnjaci.

13. Svjedok Radomir Hajduković, star 82 godine, koji je saslušan na licu mjesta, navodi da je pratio pokazivanje tužitelja i geodete te navodi da ovo što potražuje tužitelj, da mještani nazivaju "zidanica" jer da je valjda nekada bio nekakav zid. Svjedok navodi da je njegova kuća udaljena od ove zemlje cca 200 m te mu je poznato da je ovu zemlju tužiteljeva majka Milka (Mileva) Žagar kupila od Rajačić Mane i Kate, koji su bili supružnici i ta kupnja je bila negdje 60-ih godina prošlog stoljeća. Pojašnjava da je tužiteljeva majka Milka Žagar kupila zapravo svoje kompletno sadašnje imanje i to nakon što je dobila isplatu iz Brloga jer da se tamo gradilo akumulacijsko jezero Gusić polje. Navodi da mu je poznato da je Milkin suprug, a tužiteljev otac umro još u Brlogu. Kuću u kojoj sada živi tužitelj da je sagradio upravo tužitelj, a vezano za uživanje prijepora odnosno "zidanica" navodi da su se iste orale te pojašnjava da su ih orali i Rajačić Mane i Kata (prodavatelji), a da ih je orala i Milka Žagar kao i Milan Žagar. Pojašnjava da su isti znali sijati žito i saditi krumpir. Svjedoku je poznato da su prodavatelji Rajačić Mane i Kata ovu zemlju koju su, dakle, poslije prodali tužiteljevoj majci, kupili od Hajduković Đure i da je to bilo negdje poslije II. svjetskog rata, a nakon ove prodaje da se Hajduković da se odselio u Rumu, Srbija. Naposljetku navodi da je pozvani svjedok Đorđe Rajačić unuk od Rajačić Mane i Kate, a da je on, svjedok, osobno poznavao Rajačić Manu i Katu kao i Hajduković Đuru te da mu je zato sve to i poznato. Još ističe da sada vidljivi gaj da je "nastao" skoro, da je taj gaj samonikli, a da ga održava tužitelj na način da radi prosjeku. Nije opazio da bi itko iz Hrvatskih šuma dolazio na ovu zemlju, vršio doznaku ili slično. Nitko nije smetao niti tužitelja niti njegovu majku Milku, a niti obitelj Rajačić i Hajduković u ovome posjedovanju. Svjedoku je poznato da ova tužiteljeva zemlja u jednom dijelu međi sa zemljom od Hajduković Mime i Branka.

14. Svjedok Đorđe Rajačić, star 57 godina, navodi da mu je poznata ova zemlja koja se zove "zidanice" te navodi da su vlasnici ove zemlje nekada bili njegov djed Rajačić Mane i baka Kata. Djeda Manu ne pamti jer je on umro 1969. godine koje godine se upravo on rodio dok baku Katu pamti i zna da je to bila njihova zemlja, a da to zna iz pričanja bake i svojih roditelja. Pojašnjava da su ove "zidanice" djed i baka kupili poslije II. svjetskog rata, no, ne zna točno od koga, a onda su djed i baka svu tu zemlju, odnosno cijelo imanje 1962. ili 1963. godine prodali tužiteljevoj majci Žagar Milki, što mu je poznato iz pričanja bake, roditelja te susjeda, odnosno, navodi da to "svi znaju u Prokikama". Navodi da su djed i baka nakon ove prodaje cjelokupnog imanja pa i ovih "zidanica" Milki Žagar, kupili imanje od Nećak Marije te da su tada kupili i kuću. Naglašava da je prijevor ranije bio "skoro kao park", no, sada da je malo zaraslo jer da je tužitelj malo stariji pa da ne stiže sve. Navodi da mu nije poznato da bi neka javna poduzeća, primjerice Hrvatske šume, dolazile na ovu zemlju jer da bi se to čulo i znalo da netko dolazi. Također navodi da nitko nije smetao niti tužitelja u posjedovanju prijepora niti njegovu majku, a niti njegove, svjedokove, pretke.

15. Svjedok Lalić Dušan, star 52 godine, navodi da je on dosita suvlasnik čkbr. 284 i 285, k.o. Prokike te pojašnjava da je inače rodna kuća njegove majke,

odnosno njezinih roditelja kuća broj 14 koja da se nalazi na čkbr. 21 k.o. Prokike. Navodi da poznaje tužitelja te nakon što mu je predložen Geoportal na računalu kao i Skica sačinjena od vještaka mjernika (list 53 i 54 spisa), a na kojoj je naznačeno što tužitelj potražuje u ovom postupku (prijepor 1 i prijepor 2), da proistječe da on, svjedok, sa svojim nekretninama ipak ne međi direktno sa ovom zemljom koju potražuje tužitelj, već da međi neposredno sa preostalim dijelom čkbr. 695/1. Međutim, da mu je poznato da je tužitelj dugogodišnji posjednik ove zemlje, koja je označena na Skici kao prijepor 1 i prijepor 2 jer da je sa svojim roditeljima te djedom i bakom godinama kosio ove čkbr. 284 i 285 te da je jedini koga je vidio u blizini, odnosno da sada zna da je to upravo dio koji tužitelj sada potražuje, bio upravo tužitelj koji je također prijepor kosio. Navodi da je on posjednik ne samo ove dvije čkbr. 284 i 285, već da je posjednik i druge zemlje te navodi da bi to mogao pokazati na katastarskom planu na računalu te svjedok navodi da su to čkbr. 286, 341 i 283 te navodi da je sa roditeljima kosio i ove čestice. Pojašnjava da je tužitelja znao vidjeti kako kosi ovu zemlju koju sada potražuje i sa ovih nekretnina. Naposljetku navodi da se iz djetinjstva sjeća jer da je svake godine sa roditeljima dolazio u košnju u Prokike, da je tužitelj kosio ovaj utuženi dio.

16. Tužitelj u svome iskazu navodi da se pridružuje svemu što su iskazali saslušani svjedoci na licu mjesta jer da je sve istinito kao što je točan iskaz i svjedoka Lalić Dušana. Tužitelj potvrđuje da su se njegova obitelj, odnosno majka, on i brat, doselili na područje Prokika 1963. godine i to nakon što se napravilo Gusić jezero u Brlogu, a stanovništvo je iseljeno i isplaćeno, a da je njegova majka za isplaćeni novac kupila imanje u Prokikama gdje joj je živjela sestra. Majka da je cijelo imanje kupila od Kate i Mane Rajačića koji su baka i djed od saslušanog svjedoka Đorđa Rajačića koja je, dakle, kupila kako imanje tako i ovo što je on utužio u ovom postupku. Navodi da je majka kao i on i brat Zdravko znali krčiti prijepor kako bi mogli nešto izorati, a da su na prijeporu bile i drage u kojima su sadili krumpir, sijali žito, djetelinu, a i kosilo se. Navodi da su znali gaj koji je bio samonikli održavati, odnosno čistili su ga. Otac da je preminuo prije nego što su se oni doselili u Prokike, a inače da niti majku, a niti poslije njega, nitko nije smetao u mirnom uživanju prijepora. Isto tako, da na ovom prijeporu nikada se nije doznačavao ogrjev od strane Hrvatskih šuma jer da se i nije moglo doznačavati jer da su oni kao obitelj to obrađivali, orali su, sijali, kosili i svi su to znali. Tek kasnije je nastao samonikli gaj kojeg su nastavili održavati, kresali su ga i uređivali tako da je bio "skoro kao park" kako je rekao svjedok Đorđe Rajačić.

17. Iz Izjave potpisane od strane tužiteljevog brata Zdravka Žagara, proistječe da je isti suglasan da tužitelj samostalno vodi ovaj postupak po završetku kojeg da se upiše i vlasnikom prijepora.

18. Iz Rješenja o nasljeđivanju iza pok. Žagar Mileve razvidno je da je njezinim nasljednikom utvrđen sin Zdravko Žagar, no, koji je, dakle, dao prednje navedenu izjavu iz čega proistječe da je tužitelj aktivno legitimiran za vođenje ovog postupka.

19. Po ocjeni ovoga Suda, činjenica što tužitelj, a prije njega njegova majka Mileva zv. Milka Žagar, odnosno ranije prodavatelji Mane i Kata Rajačić nisu bili upisani posjednicima u pisanom dijelu katastarskog operata nije odlučna pored činjenice da su saslušani svjedoci vrlo okolnosno i podudarno iskazivali o posjedovanju prijepora i to ne samo od strane tužitelja i njegove majke, nego i od strane bivših, očito izvanknjižnih vlasnika, Mane i Kate Rajačić kao i njihovog prednika Hajduković Đure. Naime, svjedok Radomir Hajduković star 82 godine, sjeća se posjedovanja prijepora zvanog "zidanice" i od strane tužitelja i njegove majke, ali i od strane Rajačić Mane i Kate, dapače, čak i od strane Hajduković Đure kojeg je poznavao te za kojeg navodi da je on nakon II. svjetskog rata prijevor prodao Rajačić Mani i Kati. S obzirom na ovako okolnosan iskaz te relevantna saznanja navedenog svjedoka čije navode potvrđuje svjedok Đorđe Rajačić koji je unuk prodavatelja Rajačić Mane i Kate, Sud ne može zanemariti njihove iskaze samo zbog činjenice da isti nisu bili formalno upisani kao posjednici u katastarskim evidencijama. Dapače, općepoznato je na ovom području da je uobičajeni nesklad između zemljišnoknjižnog stanja i katastarskog pa čak i stvarnog stanja posjedovanja.

20. Naprotiv, Sud je punu vjeru poklonio iskazu svjedoka Radomira Hajdukovića kao i svjedoka Đorđa Rajačića koji je unuk Rajačić Mane i Kate te koji je u cijelosti potvrdio kako navode tužitelja tako i svjedoka Radomira Hajdukovića.

21. S druge pak strane, iz iskaza svjedoka Dušana Lalića koji je predložen od strane tužene, proistječe da njegove nekretnine i to čkbr. 284 i 285 k.o. Prokike ne međe direktno sa prijevorom tužitelja, a kako je to razvidno i iz same Skice lica mjesta (list 53 spisa), već, dapače, da međi sa ostatkom čkbr. 695/1 k.o. Prokike, no, i pored toga, i ovaj svjedok je opisao posjedovanje tužitelja na utuženim dijelovima navodeći da je još kao dijete na prijevoru isključivo znao vidjeti tužitelja.

22. Konačno, tužitelj je u svome iskazu iskazao podudarno svim saslušanim svjedocima te kronološki opisao dolazak svoje obitelji na područje k.o. Prokike te kupnje cjelokupnog imanja pa i prijepora od strane Kate i Mane Rajačića.

23. Po ocjeni ovoga Suda, a na temelju izvedenih predloženih dokaza, pravni prednici tužitelja su još do 6. travnja 1941. stekli pravo vlasništva prijepora po odredbama Općeg građanskog zakonika, s obzirom da se posjedovanje prijepora očito prenosilo "s koljena na koljeno" s obzirom da je kao posjednik prijeporne površine bio još i Hajduković Đuro kojeg je saslušani svjedok Radomir Hajduković, star 82 godine, osobno poznavao te ima neposrednih saznanja da je isti poslije II. svjetskog rata prijeporne nekretnine prodao Rajačić Mani i Kati, te je nesumnjivo da je predmetne nekretnine prodavao kao stvarni vlasnik.

24. Naprotiv, proistječe da bi pravo vlasništva bilo stečeno i primjenom odredbe čl. 28. st. 2. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (NN 53/91), kao Zakona koji je bio na snazi do stupanja na snagu Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima tj. do 1.1.1997.g. Citiranom odredbom bilo je propisano da savjesni i zakoniti posjednik nepokretne stvari na kojoj drugi ima pravo vlasništva sječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom 10 godina, a odredbom st. 4. istoga

članka da savjesni posjednik nepokretne stvari na kojoj drugi ima pravo vlasništva stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom 20 godina.

25. Ovaj Sud smatra posjed tužitelja, odnosno njegovih pravnih prednika (majke Žagar Mileve (Milka), Hajduković Đure te Rajačić Mane i Kate) savjesnim, odnosno poštenim, budući nisu imali razloga posumnjati da im ne pripada pravo na posjed, osobito imajući u vidu da im nitko nije ometao ili svojatao posjedovanje prijepora.

26. Temeljem svega iznesenog valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

27. S obzirom da je tužitelj uspio u parnici, to mu je tužena dužna naknaditi prouzročeni parnični trošak temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a.

28. Trošak je odmjeran prema ispostavljenom troškovniku te je tako Sud priznao trošak sastava zahtjeva za mirno rješenje spora u iznosu od 200,00 eura, trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 eura, nadalje, za zastupanje na ročištima od 24.04.2026. i 24.8.2026. te trošak zastupanja na ročištu na licu mjesta 2.6.2026. u iznosu od po 200,00 eura za svaku radnju. Također je priznat i trošak sastava podneska od 14.4.2026. kojim se tužitelj očitovao na navode odgovora na tužbu te sastav specificiranog podneska od 11.8.2026. kojim je tužitelj uredio tužbu i tužbeni zahtjev u iznosu od po 200,00 eura za svaki podnesak. Također je priznat trošak u ime odsustva iz pisarnice za vrijeme putovanja na ročište na licu mjesta u iznosu od 100,00 eura (2h x 25 bodova x 2,00 eur). Proistječe da je ukupni trošak zastupanja tužitelja iznos od 1.500,00 eura, a što sa pripadajućim PDV-om u iznosu od 375,00 eura, daje iznos od 1.875,00 eura, a sve prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

28.1. Sud nije priznao zatraženi trošak zastupanja na ročištu za objavu i uručenje presude budući ovaj trošak nije nužan za vođenje parnice.

28.2. S druge pak strane, priznat je trošak uplaćenog predujma za vještačenje radi identifikacije prijepora u iznosu od 949,48 eura, nadalje, trošak upotrebe osobnog automobila radi dolaska na lice mjesta u iznosu od 25,50 eura (relacija Otočac - Prokike, ukupno 25 km x 0,51 eura x 2), kao što je priznat i trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 eura te pristojbe na presudu u iznosu od 110,00 eura pa proistječe da je ukupni trošak kojeg je tužena dužna naknaditi tužitelju iznos od 2.986,53 eura, s tim da je tužitelj odbijen sa viškom zatraženog parničnog troška, odnosno sa iznosom od 131,38 eura, kao neosnovanim.

29. Na dosuđeni parnični trošak dosuđene su zatezne kamate temeljem čl. 29. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 78/15).

30. Temeljem iznesenog, presuđeno je kao u izreci.

U Otočcu 27. kolovoza 2026.

Sutkinja

Slavka Nikšić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju istovjetnih primjerka za sud i protivnu stranu, u roku od 15 dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje Županijski sud.

O tom obavijest

1. pun. Gordana Peraković-Turković, odvjetnica u Otočcu
2. ODO u Gospiću
3. Porezna uprava, Ispostava u Otočcu, nakon pravomoćnosti
4. Područni ured za katastar Gospić, Odjel za katastar nekretnina Otočac, nakon pravomoćnosti

Broj zapisa: **9-3088c-3a915**

Kontrolni broj: **02454-34a0a-f347a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.